

Björn Nauthiko Lindeblad

Måske tager vi fejl

208 sider

Memoris Spændende og meget givende læsning. Hvis man tror, at beskrivelser af buddhisme, munke- og klosterorden er kedelig læsning, så læs bare en bog der er fyldt med humor, nærvær, varme og masser af anekdoter fra et liv, der har været godt omkring i krogene. Lige fra en vildt stressende kometkarriere i erhvervslivet og til et af de andre hjørner som stillesiddende munk og et liv fyldt med askese og mantraer.

Bare titlen er et kapitel for sig og bliver underbygget godt og kraftigt inde i bogen ved, at vi som mantra kan udnytte dette, når vi står midt i en håbløs konfliktsituation med vor partner, kollega, børn eller andre:

måske tager jeg fejl

Måske tager jeg fejl

Måske tager jeg fejl Nærværende boganmelder har efterprøvet mantraet. Og kan orientere om, at det virker.

Freden og roen sænker sig indeni og omkring en, når man benytter sig af visdomsordene.

Derfor er det en god bog, der er næsten enhver pris værd. Forfatteren døde i januar 2022. Men arven han efterlader sig er enorm og bliver på fornemste vis videregivet i denne bog, der er flot oversat af Michael Jepsen.

For hvem ønsker ikke fred og ro og fordragelighed uden magtkampe og skænderier. Og kan man opnå det ved at tilgodese en buddhistisk filosofi, ja så gerne for os. Meget gerne. Björn Lindblad siger farvel til en lovende karriere som økonom, går i kloster som skovmunk efter at have solgt alt og siger pænt nej tak til folk, der vil hjælpe ham undervejs, fordi han vil leve som fuldblods munk.

Så kommer han hjem igen efter nogle år, fortabt materialistisk men rig på visdom, og det er den visdom der redder ham fra at gå helt rabundus, og han ender med at blive en meget skattet meditationslærer og foredragsholder.

Vi får nogle dejlige beskrivelser af, hvordan Björn bliver bakket op af sin far, selv om de to står milevidt fra hinanden. Om årene i Thailand, om hans møde med mestre, om hans første, varme brusebad i to år. Om at springe ud i noget, modigt, om hvordan man ser usikkerheden i øjnene og foretager et gigantspring ud i en ny tilværelse. Om hvordan skammen fylder, om hvordan angsten, tankerne, de kulsorte tanker fylder, og hvordan meditationen hjælper ham til at acceptere det, der er, og indser nødvendigheden af, at DET er det vigtigste i livet for at komme videre, hvis der er noget, der hedder det.

Om hvad det gør ved os, hvis vi klynger os til det, vi allerede ved og gør os uimodtagelige fra det, der egentlig sker omkring dig. Om hvordan det kan lindre at slippe af med alt det, vi tror, vi ved, og anerkende det, som vi virkelig ved. For hænger vi altid fast i det, vi tror, vi allerede ved, hvordan skal vi så nogensinde opleve noget nyt. Hvordan skal vi lære, udvide os, improvisere

og lege. Næsten på hver en side i denne bog står der visdomsord, og er man åben og parat til bare lidt forandring i livet, så er det her et fantastisk godt sted at begynde. Nemlig nøjagtigt der, hvor man er.